

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 32Csp/77/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1620202938
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Albert
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2022:1620202938.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, samosudkyňou Mgr. Zuzanou Albert, v právnej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., IČO: 47 967 692, Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, zast. Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., IČO: 50 361 368, Martinčekova 13, 821 01 Bratislava, proti žalovanému: B. o zaplatenie 6.000,00 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Súd **n e p r i z n á v a** žalovanému nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu súdu 01.12.2020, ktorej bola pridelená spisová značka 32Csp/77/2020, domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 6.000,00 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6.000,00 Eur od 28.07.2018 do zaplatenia, a napokon nahradiť mu trovy konania a trovy právneho zastúpenia. Svoj nárok žalobca odôvodnil tým, že spoločnosť Poštová banka, a.s., IČO: 31 340 890, Dvořákovo nábřežie 4, 811 02 Bratislava (ďalej tiež len „Veriteľ“) so žalovaným dňa 07.06.2011 uzavrela zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva o úvere“), na základe ktorej poskytla žalovanému úver vo výške 7.000,00 Eur. Žalovaný bol povinný splácať úver v pravidelných mesačných splátkach, túto povinnosť však neplnil, v dôsledku čoho pristúpil Veriteľ k zosplatneniu úveru. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 05.06.2014 medzi Veriteľom a spoločnosťou BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED ako postupníkom a následne na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok medzi spoločnosťou BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED a právnym predchodcom žalobcu PRO CIVITAS s.r.o. došlo k postúpeniu pohľadávky voči žalovanému na spoločnosť PRO CIVITAS s.r.o. Na základe Zmluvy o zlúčení došlo dňa 09.08.2017 k zlúčeniu spoločnosti PRO CIVITAS s.r.o. a žalobcu s tým, že nástupníckou spoločnosťou sa stal žalobca, ktorý sa tak stal novým veriteľom pohľadávky voči žalovanému. Dňa 22.02.2016 bola medzi spoločnosťou PRO CIVITAS s.r.o. a žalovaným uzavretá Dohoda o privatívnej novácii, Dohoda o zriadení nového záväzku, na základe ktorej sa žalobca (resp. jeho právny predchodca) a žalovaný dohodli na nahradení pôvodného záväzku žalovaného zo Zmluvy o úvere novým záväzkom. Nový záväzok bol vo výške 15.224,49 Eur a žalovaný ho mohol splácať po 123,00 Eur mesačne, počínajúc 28.03.2016. Žalovaný však porušil povinnosti podľa uvedenej Dohody, z ktorého dôvodu žalobca výzvou zo dňa 17.07.2018 vyzval žalovaného na zaplatenie celej dlžnej sumy. Žalobca si v rámci svojho dispozičného oprávnenia žalobou voči žalovanému uplatnil len sumu 6.000,00 Eur. Úrok z omeškania si žalobca uplatňuje odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na plnenie stanovenej vo výzve na zaplatenie, ktorá bola žalovanému doručená dňa 27.07.2018.

2. Žalovaný sa k žalobe napriek výzve súdu nevyjadril, skutkové tvrdenia žalobcu nepoprel. Žaloba mu bola doručená postupom podľa ust. § 116 ods. 2 CSP.

3. Súd na prejednanie sporu nariadil pojednávanie na deň 14.02.2022, na ktorom vec v neprítomnosti oboch strán prejednal. Súd sa oboznámil so žalobou a vykonal dokazovanie týmito listinnými dôkazmi: obchodné podmienky pre úver lepšia splátka, aktuálny stav úveru ku dňu 31.05.2014, Zmluva o úvere - lepšia splátka zo dňa 07.06.2011, Dohoda o privatívnej novácii zo dňa 22.02.2016, Dohoda o zrážkach zo mzdy, Výzva na úhradu dlžnej sumy zo dňa 05.01.2012 s vrátenou obálkou, Zmluva o postúpení pohľadávok č. 1/2014, Zmluva o postúpení pohľadávok č. 2/2014, Všeobecné obchodné podmienky, Aktuálny stav pohľadávky ku dňu 29.10.2020, Výzva na zaplatenie, vyhlásenie predčasnej splatnosti zo dňa 17.07.2018 s vrátenou obálkou. Súd na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový a právny stav veci, pričom vychádzal z ustanovení právnych predpisov účinných v čase uzavretia Zmluvy o úvere a za nesporné považoval tie skutočnosti, ktoré žalovaná nepoprela, ak z dokazovania nevyplývalo niečo iné:

4. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

5. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priech dobrým mravom.

6. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

7. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

8. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka je dodávateľom osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

9. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20160701>>najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

10. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

11. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

12. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

13. Podľa § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Podľa ods. 2 cit. ust. nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

14. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

15. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

16. Podľa § 2 ods. 1 Zákona o bankách, banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, ktorá je úverovou inštitúciou podľa osobitného predpisu a ktorá má bankové povolenie. Iná právna forma banky sa zakazuje.

17. Podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškani so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

18. Súd po vykonanom dokazovaní mal za preukázané, že žalovaný uzavrel s Veriteľom dňa 07.06.2011 Zmluvu o úvere - lepšia splátka č. XXXXXXXXXXXX, v zmysle ktorej sa Veriteľ zaviazal poskytnúť žalovanému úver vo výške 7.000,00 Eur pri úrokovej sadzbe 15,90 % p.a. a žalovaný sa zaviazal ho splatiť v 36 mesačných splátkach po 255,27 Eur vždy k 15. dňu v mesiaci, s konečnou splatnosťou úveru dňa 15.06.2014. Zmluva o úvere obsahovala ďalej údaj o celkovej výške nákladov: 2.078,42 Eur, údaj o RPMN banky vo výške 19,31 % a o priemernej RPMN na trhu vo výške 13,31 %. Žalovaný úver čerpal v dohodnutej výške 7.000,00 Eur, avšak nesplácal ho riadne a včas a teda svoju povinnosť v zmysle Zmluvy o úvere nesplnil. Toto medzi stranami nebolo vzhľadom na procesnú pasivitu žalovaného sporné, rovnako ako nebolo sporné, že Veriteľ vyhlásil dňa 05.01.2012 úver za predčasne splatný.

19. Veriteľ pri uzavretí Zmluvy konal ako právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný pri uzavretí Zmluvy bol v pozícii spotrebiteľa, keď Zmluvu uzavrel ako fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania. Uvedená Zmluva je tak zmluvou spotrebiteľskou a tiež zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, nakoľko predmetom Zmluvy bolo dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov Veriteľom žalovanému na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme úveru.

20. Veriteľ a spoločnosť BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED, Arch. Makariou & Kalograion 4, Nicolaides Sea View City, 9th floor, Flat/Office 903-906, Block A-B, P.C. 6016, Larnaca, Cyprus, uzavreli dňa 05.06.2014 Zmluvu o postúpení pohľadávok č. I/2014, ktorou došlo k postúpeniu pohľadávky zo Zmluvy z Veriteľa na vyššie označeného postupníka. Následne malo dôjsť ešte k postúpeniu pohľadávky na právneho predchodcu žalobcu a po zrušení právneho predchodcu žalobcu bez likvidácie ju mal nadobudnúť žalobca ako právny nástupca.

21. Súd sa v konaní po vyhodnotení žaloby ako procesne prípustnej primárne zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, a to najmä s ohľadom na splnenie podmienok postúpenia bankovej pohľadávky podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalobca súdu uviedol, že Veriteľ pred postúpením úver žalovanému predčasne zosplatil a teda že predmetom postúpenia Veriteľom bola pohľadávka na úhradu celého zosplateného úveru. Žalobca súdu ale nedoložil žiadne dôkazy ani doklady svedčiace o tom, že by Veriteľ žalovaného pred zosplatením úveru vyzval na úhradu omeškaných splátok a upozornil ho na možnosť úver zosplatiť, ako je vyžadované ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (toto dokonca súdu ani v žalobe netvrdil). Keďže neboli preukázateľne splnené podmienky

stanovené Občianskym zákonníkom pre platnosť predčasného zosplatnenia, súd uzavrel, že Veriteľ úver žalovanému nezosplatnil platne. Tento záver má potom zásadný vplyv na otázku platnosti postúpenia pohľadávky zo zosplatneného úveru, ako je uvedené ďalej.

22. Primárny vzťah medzi Veriteľom a žalovaným založený Zmluvou o úvere bol vzťahom spotrebiteľským a uvedená Zmluva bola zmluvou spotrebiteľskou. Predmetom tohto vzťahu však bol úver, ktorý možno označiť za bankový, keďže veriteľom bola banka. Bankový úver je na rozdiel od úverov napr. od nebankových spoločností regulovaný aj osobitnou právnou úpravou vyplývajúcou zo Zákona o bankách. Banka je štátom autorizovaná inštitúcia, ktorej činnosť v zmysle ust. § 2 ods. 3 Zákona o bankách podlieha bankovému povoleniu a nad činnosťou bánk zároveň vykonáva dohľad Národná banka Slovenska. Bez bankového povolenia nemôže nikto, ak osobitný predpis neustanovuje inak, prijímať vklady, poskytovať z vkladov úroky alebo iné odplaty, ktoré sú daňovým výdavkom podľa osobitného predpisu, poskytovať úvery a pôžičky v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti, z návratných peňažných prostriedkov získaných od iných osôb na základe verejnej výzvy, ani poskytovať platobné služby pre iného v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu svojej činnosti (§ 3 Zákona o bankách).

23. Z ustanovenia § 524 ods. 1 v spojení s § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva zákaz postúpenia okrem iného takých pohľadávok, ktorých obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Pohľadávky banky voči jej klientom treba považovať za takýto druh pohľadávok. S každou pohľadávkou banky voči klientovi sú totiž neoddeliteľne spojené špecifické povinnosti a požiadavky kladené na podnikanie bánk v zmysle § 27 a nasl. Zákona o bankách, ako aj obsiahle bankové tajomstvo (§ 91 a nasl. cit. zákona). Tieto požiadavky a povinnosti nevyplývajú pre banku zo zmluvy s klientom, ale priamo zo zákona. Postúpením pohľadávky z banky na inú osobu, ktorá týmto požiadavkám nepodlieha, sa tak podstatným spôsobom mení obsah právneho vzťahu medzi veriteľom - postupníkom a dlžníkom v porovnaní so vzťahom medzi veriteľom - postupcom (bankou) a dlžníkom. Preto treba principiálne vychádzať z toho, že ustanovenie § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka bráni postupovaniu pohľadávok z takých právnych vzťahov, v ktorých je veriteľ povinný zo zákona zachovávať mlčanlivosť o záležitostiach dlžníka.

24. Ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách však dovoľuje banke postúpiť jej pohľadávky voči klientovi, ale len za splnenia určitých podmienok. V zmysle citovaného ustanovenia tak predpokladom postupiteľnosti pohľadávky banky na inú osobu je, aby bol ohľadom tejto pohľadávky klient v omeškaní aspoň 90 dní a aby ho banka na jej splnenie písomne vyzvala. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postupiteľná, pretože tomu bráni ust. § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ak určitá pohľadávka nie je postupiteľná (teda postúpenie je objektívne neprípustné, zakázané), potom jej „postúpenie“ je svojím obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a ako také je neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, a to nielen medzi stranami zmluvy o postúpení, ale aj navonok, voči dlžníkovi. Účel § 525 Občianskeho zákonníka je totiž okrem iného aj ochrana dlžníka pred tým, aby jeho dlh v prípadoch uvedených v citovanom ustanovení prešiel na inú osobu než toho veriteľa, voči ktorému pôvodne vznikol. Kým teda v iných prípadoch neplatnosti zmluvy o postúpení (napr. kvôli nedostatočnej identifikácii pohľadávky) sa účinky tejto neplatnosti prejavia len medzi postupcom a postupníkom, no voči dlžníkovi je takéto postúpenie podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinné, ak mu ho oznámi postupca, v prípadoch uvedených v § 525 Občianskeho zákonníka ani prípadné oznámenie postupcu v zmysle § 526 Občianskeho zákonníka nemá voči dlžníkovi žiadne účinky. Dlžník teda nie je povinný plniť postupníkovi bez toho, aby bol oprávnený domáhať sa preukázania zmluvy o postúpení.

25. Spránsenie zákonných predpokladov postúpenia bankovej pohľadávky je legitímne tiež z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom už nad pohľadávkou nie je zachovaná kontinuita dôležitého dohľadu centrálnej banky, ktorá kontrola je osobitne významná v priebehu trvania úverového vzťahu. Splnenie uvedených podmienok je zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Podmienky pritom musia byť splnené už v čase postúpenia pohľadávky (pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove vo veci 6Co 119/2013, 19Co 194/2015, 4Co 145/2014, Okresného súdu Trenčín sp. zn. 11C 233/2014, Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 12C 152/2014).

26. Na rozpor postúpenia s § 524 ods. 1 v spojení s § 525 Občianskeho zákonníka, ktoré má za následok absolútnu neplatnosť postúpenia, prihliada súd aj bez námietky, z úradnej povinnosti. Ak je pre platnosť postúpenia v týchto prípadoch potrebné splniť určité podmienky, ako napr. tie uvedené v § 92 ods. 8 Zákona o bankách, je postupník v konaní, v ktorom takto postúpenú pohľadávkou uplatňuje, povinný

v zmysle § 132 ods. 1, 2 a 3 a § 150 ods. 1 CSP tvrdiť a aj preukázať predpoklady svojej aktívnej legitímácie (teda okrem iného aj splnenie podmienok platného postúpenia). Postupník, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je tak v zmysle uvedeného povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta (dlžníka) písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitímácie postupníka.

27. Ako je už vyššie uvedené, žalobca súdu nepreukázal, že by Veriteľ úver žalovanému platne zosplatnil, pričom až v dôsledku takého zosplatnenia by mu vzniklo právo na vrátenie celej vyčerpanej istiny úveru (dovtedy bol žalovaný povinný platiť len pravidelnú mesačnú splátku), ktoré, ako žalobca tvrdí, malo byť predmetom postúpenia na právneho predchodcu žalobcu. Vzhľadom na uvedené je nutné konštatovať, že neboli splnené podmienky platného postúpenia pohľadávky banky na iný subjekt, pretože postupovaná pohľadávka banky v čase postúpenia ešte neexistovala, resp. nebola splatná a teda klient s ňou nemohol byť napriek písomnej výzve v omeškaní. Z tohto dôvodu považoval súd zmluvu o postúpení pohľadávok uzavretú medzi Veriteľom a spoločnosťou BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED, Arch. Makariou & Kalograion 4, Nicolaides Sea View City, 9th floor, Flat/Office 903-906, Block A-B, P.C. 6016, Larnaca, Cyprus za neplatnú v tej časti, ktorou malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky zo Zmluvy voči žalovanému.

28. Keďže nebola platne postúpená pohľadávka voči žalovanému z Veriteľa na spoločnosť BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED, Arch. Makariou & Kalograion 4, Nicolaides Sea View City, 9th floor, Flat/Office 903-906, Block A-B, P.C. 6016, Larnaca, Cyprus, táto spoločnosť nemohla ďalej platne postúpiť pohľadávku voči žalovanému na spoločnosť PRO CIVITAS s.r.o. ako právneho predchodcu žalobcu. Keďže sa táto spoločnosť nestala vlastníkom postupovanej pohľadávky, resp. veriteľom z postupovaného záväzkového vzťahu, nemohla platne uzavrieť dohodu o privatívnej novácii záväzku žalovaného, pretože sa nestala stranou toho záväzku, ktorý mal byť nahradený novým záväzkom. V dôsledku takto konštatovanej (čiastočnej) neplatnosti zmluvy, od ktorej žalobca odvodzuje svoj nárok, súd dospel k záveru, že žalobca nie je v konaní aktívne vecne legitimovaný, a preto je potrebné žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

29. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. 6. 2010, sp. zn. 2Cdo/205/2009).

30. Keďže súd žalobu v celom rozsahu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, dôvodnosťou žaloby a teda skúmaním Zmluvy, Dohody a nárokov z ich ukončenia sa z dôvodu hospodárnosti nezaoberal.

31. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

32. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd vychádzal z ust. § 255 ods. 1 CSP, kde by nárok na náhradu trov konania bolo potrebné priznať plne úspešnému žalovanému. Žalovanému ale žiadne trovy zo spisu nevyplývajú, preto mu súd ich náhradu v súlade s princípom hospodárnosti nepriznal.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a. neboli splnené procesné podmienky,
- b. súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c. rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d. konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e. súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f. súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g. zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h. rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov). Na exekučné konanie je kauzálny príslušný Okresný súd Banská Bystrica (§ 49 Exekučného poriadku).